

Sygn. akt VIII U 1065/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant:	Agata Kędzierawska

po rozpoznaniu w dniu 11 czerwca 2014 r. w Gliwicach

sprawy J. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wypłatę świadczenia wstecz

na skutek odwołania J. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 12 marca 2014 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sygn. akt. VIII U 1065/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 marca 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. ustalił wysokość i podjął wypłatę emerytury ubezpieczonemu J. B. od 1 lutego 2014r., tj. od miesiąca złożenia wniosku.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od powyższej decyzji, domagając się zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania mu wypłaty zawieszonoego świadczenia za okres od 1 maja 2013r. do 31 stycznia 2014r. zgodnie z wyrokiem Sądu ustalającym prawo do emerytury. Podniósł, iż kontynuował w powyższym okresie zatrudnienie, lecz zarobki nie przekraczały progu powodującego zawieszenie lub zmniejszenie wynagrodzenia.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Wskazał na treść art. 103a ustawy z dnia 17 lutego 1988r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, wyjaśniając podstawy wydania zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił:

Ubezpieczony J. B. jest uprawniony na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 20 grudnia 2013r. do emerytury począwszy do dnia 1 maja 2013r. Wobec kontynuowania przez ubezpieczonego zatrudnienia, decyzją z dnia 11 marca 2014r. ZUS O/Z. zawiesił jednak wypłatę emerytury i poinformował J. B., iż w celu podjęcia wypłaty należy przedłożyć świadectwo pracy lub zaświadczenie potwierdzające fakt rozwiązania stosunku pracy.

W dniu 19 lutego 2014r. ubezpieczony złożył wniosek o wznowienie wypłaty świadczenia i przedłożył zaświadczenie z dnia 31 stycznia 2014r. z Kondor Przedsiębiorstwo (...) w G., za okres zatrudnienia od 1 maja 2002r. do 31 stycznia 2014r.

ZUS po rozpoznaniu wniosku ubezpieczonego, decyzją z dnia 12 marca 2014r. podjął wypłatę emerytury od 1 lutego 2014r., tj. od miesiąca złożenia wniosku.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł ubezpieczony.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego. Zgromadzony materiał dowody uznał Sąd za kompletny i mogący stanowić podstawę rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd Okręgowy zważył:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Podstawę zawieszenia emerytury J. B., przyznanej wyrokiem Sądu, od dnia 1 maja 2013r., stanowił art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009r. nr 153, poz. 1227, ze zm.).

Przepis art.103a został wprowadzony do ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z funduszu Ubezpieczeń Społecznych przez art. 6 ustawy z dnia 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. nr 257, poz.1726) z dniem 1 stycznia 2011r.

Zgodnie z treścią art. 103a ustawy emerytalnej, prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego.

W razie ustania przyczyny powodującej wstrzymanie wypłaty świadczenia, wypłatę wznowia się od miesiąca ustania tej przyczyny, jednak nie wcześniej niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o wznowienie wypłaty lub wydano z urzędu decyzję o jej wznowieniu, z uwzględnieniem ust. 2 (art. 135 ust. 1).

Kwestia sporna w niniejszej sprawie dotyczyła zawieszenia ubezpieczonemu wypłaty emerytury przyznanej wyrokiem sądowym za okres od 1maja 2013r. do 31 stycznia 2014r., w związku z kontynuacją w tym okresie zatrudnienia przez odwołującego. Ubezpieczony domagał się wypłaty świadczenia za ten okres, argumentując, iż wysokość zarobków nie przekroczyła progu powodującego zawieszenie lub zmniejszenie wynagrodzenia.

W tym miejscu przytoczyć należy pogląd wyrażony w orzecznictwie, iż treść art. 103 ust. 2a u.e.r.f.u.s. wskazuje z jednej strony, iż kontynuowanie zatrudnienia u dotychczasowego pracodawcy nie ma wpływu na nabycie prawa do emerytury, gdyż prawo to powstaje z mocy ustawy po spełnieniu warunków określonych w przepisach, z drugiej jednak strony przesądza o uznaniu, że realizacja tego prawa (polegająca na wypłacie świadczenia) ulega zawieszeniu w razie kontynuowania zatrudnienia po nabyciu prawa do emerytury, niezależnie od wysokości uzyskiwanego przychodu ze stosunku pracy (por.: Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 3 marca 2011 r. , II UK 299/10, LEX 817535; wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 23 października 2012 r. III AUa 209/12).

Realizacja prawa do emerytury uzależniona jest bowiem od istnienia (lub nie) przyczyny zawieszenia świadczenia, tj. trwania stosunku pracy. Przesłanką zawieszenia emerytury jest nierozwiązanie stosunku pracy po ukończeniu

wieku emerytalnego przez świadczeniobiorcę, a zatem dopiero ziszczenie się ryzyka emerytalnego (zaprzestanie zatrudnienia) otwiera drogę do pełnej realizacji nabytego prawa, tj. pobierania emerytury, co należy uznać za koncepcyjnie właściwe. W sytuacji kontynuowania zatrudnienia konsekwencją zawieszenia świadczenia jest wstrzymanie jego wypłaty (art. 134 ust. 1 pkt 1). Ustanie przyczyny wstrzymania wypłaty emerytury (rozwiązanie stosunku pracy) powoduje wznowienie wypłaty świadczenia od miesiąca ustania tej przyczyny, jednak nie wcześniej niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o wznowienie wypłaty lub wydano decyzję z urzędu (art. 135 ust. 1 ustawy emerytalnej). Nie można zatem domagać się wypłaty świadczenia za okres zawieszenia emerytury. Po ustaniu przyczyny zawieszenia prawo do emerytury jest jednak realizowane w dalszym ciągu, bez potrzeby ubiegania się przez świadczeniobiorcę o ponowne ustalenie prawa, odmiennie jak w przypadku ustania prawa do świadczenia. (patrz komentarz do Komentarz do art.103 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, Kamil Antonów, ABC 2009)

Nadto, zgodnie z poglądem orzecznictwem, samo spełnienie warunków wymaganych do nabycia prawa do świadczenia nie rodzi po stronie organu rentowego zobowiązania z tytułu powstałego świadczenia, gdyż zależy to od złożenia przez zainteresowanego stosownego wniosku. Ustawa z 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS odróżnia bowiem moment powstania prawa (tj. spełnienie warunków - art. 100) od momentu wypłaty świadczenia (tj. nie wcześniej niż od miesiąca zgłoszenia wniosku lub wydania decyzji z urzędu - art. 129 ust. 1). Ogólną zasadą prawa ubezpieczeń społecznych jest bowiem wypłata świadczenia na wniosek zainteresowanego, poczynając od dnia powstania prawa do emerytury/renty (tj. spełnienia ustawowych warunków), lecz nie wcześniej niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o świadczenie. Istotna jest zatem data wystąpienia z wnioskiem o ustalenie prawa do świadczenia (patrz.: wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 26 czerwca 2013 r., III AUa 1748/12)

Zatem odwołującemu, który wprawdzie uzyskał prawo do emerytury mocą wyroku sądowego od dnia 1 maja 2013r. lecz dalej kontynuował zatrudnienie aż do 31 stycznia 2014r., słusznie organ rentowy zawiesił wypłatę emerytury na mocy art. 103a ustawy emerytalnej, decyzją z dnia 11 marca 2014r.

Zatem zaskarżona decyzja ZUS z dnia 12 marca 2014r. o podjęciu wypłaty świadczenia w związku z przedłożeniem przez odwołującego zaświadczenia o rozwiązaniu stosunku pracy, jest prawidłowa i Sąd nie znajduje podstaw do jej zmiany.

Z tych względów – na mocy (...) § 1 k.p.c. – Sąd oddalił odwołanie.

S. B.-P.

ZARZĄDZENIE

1. uzasadnienie odnotować,
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć ubezpieczonemu z pouczeniem
3. kalendarz 14 dni lub z wpływem.

G., dnia

SSO Patrycja Bogacińska-Piątek